

ช่องจราจรเท่านั้น แต่จะต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวก ป้ายและสัญญาณเตือน รวมไปถึงการออกแบบที่สามารถรองรับการใช้จักรยานอย่างปลอดภัยเพิ่มเติมด้วย

ข้อกล่าวอ้างที่หลาย ๆ ท่านมักได้รับฟังว่าโครงข่ายถนนที่มีในปัจจุบันไม่สามารถสร้างเลนจักรยานได้ก็ถูกต้องเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น ในเชิงวิศวกรรมจราจร โครงข่ายถนนที่ดีจะต้องเป็นลำดับชั้น (Hierarchy) มีการแบ่งฟังก์ชันหรือหน้าที่การใช้งานที่ชัดเจนว่าสายทางใดเป็นสายทางที่ออกแบบเพื่อการขับขี่แบบความเร็วสูง สายทางใดออกแบบสำหรับการเข้าถึงที่พักอาศัยที่จะต้องใช้ความเร็วในการสัญจรต่ำ คงไม่เหมาะสมนักหากผู้ที่จักรยานเลือกเดินทางบนถนนที่มีรถยนต์สัญจรด้วยความเร็วสูงโดยไม่มีเลนจักรยานที่ชัดเจน ในส่วนการจัดทำเลนจักรยานในพื้นที่จำกัด หน่วยงานภาครัฐอาจเริ่มด้วยการคัดเลือกเส้นทางที่มีปริมาณการจราจรไม่สูงมาก แล้วใช้มาตรการ Road diet หรือ Road rechannelization เพื่อแบ่งช่องจราจรใหม่ให้สามารถรองรับเลน

จักรยานได้ ทั้งนี้หากเป็นไปได้ ในเชิงกายภาพก็ควรที่จะก่อสร้างเลนจักรยานชนิด off-road หรือแยกออกมาต่างหากจากช่องทางสำหรับรถยนต์

เมื่อทางสำหรับจักรยานมีความสมบูรณ์ในเชิงกายภาพแล้ว ก็เป็นหน้าที่ของภาครัฐที่จะต้องให้ความรู้เกี่ยวกับการขับขี่รถจักรยานอย่างปลอดภัย เรามีการสอบใบขับขี่สำหรับรถยนต์ แต่เราแทบจะไม่เคยได้รับความรู้ในเรื่องการใช้จักรยานอย่างปลอดภัย ไม่ว่าจะเป็นการใช้อุปกรณ์ป้องกันต่าง ๆ ความพร้อมในการขับขี่ การให้สัญญาณมือ หรือการเปิดไฟหน้าและไฟท้ายเพื่อเพิ่มความสามารถในการมองเห็นในเวลากลางคืน ในภาพรวมภาครัฐก็ควรจะต้องเพิ่มการตระหนักถึงแนวคิดการขับขี่อย่างปลอดภัยสำหรับผู้ที่ใช้รถใช้ถนนทุกกลุ่ม รวมถึงหามาตรการป้องกันที่เข้มงวดและมีประสิทธิภาพสำหรับการควบคุมการขับขี่ขณะมีเมามา การขับขี่แบบประมาท รวมไปถึงการควบคุมพฤติกรรมต่าง ๆ ขณะขับขี่ที่ทำให้ผู้ขับขี่เสียสมาธิได้

แม้ว่าตามสถิติแล้ว ผู้เสียชีวิตจากกลุ่ม

ผู้ใช้จักรยานจะคิดเป็นเพียงสัดส่วนน้อยนิดของยอดรวมอุบัติเหตุทางถนนทั้งหมด ภาครัฐควรนำความสูญเสียที่เกิดขึ้นเป็นบทเรียนสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุบนท้องถนนที่เกิดขึ้นกับผู้ใช้งานจักรยาน การแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับผู้ใช้งานจักรยานจำเป็นต้องแก้ไขในองค์รวม โดยการบูรณาการระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และบูรณาการระหว่างรูปแบบการเดินทางประเภทต่าง ๆ การบังคับใช้กฎหมายนับเป็นมาตรการหนึ่งที่มีความจำเป็นนอกเหนือไปจากการปลูกจิตสำนึกและสร้างวินัยจราจร ซึ่งนับว่าเป็นประเด็นที่ท้าทายอย่างยิ่ง ประเทศไทยจัดเป็นประเทศที่มีความสูญเสียจากอุบัติเหตุทางถนนสูงเป็นลำดับต้นๆ ของโลก หากการดำเนินการแก้ไขปัญหากระทำเพียงการลูบหน้าปะจมูก หรือใช้มาตรการเดิม ๆ ที่ไม่เกิดประสิทธิผล ก็คงไม่สามารถก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ได้ในสังคมไทย

